

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2710/05
01.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Слободана Спасића, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Слободана Дражића, чланова већа, у спору тужилаца АА, ББ и ВВ, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужене Државна заједница Србија и Црна Гора-МО, коју заступа Одељење за имовинско-правне послове, Београд, Катанићева 15, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду, Гж.број 7672/04 од 11.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужилаца па се ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Београду, Гж.број 7672/04 од 11.02.2005. године, тако што се ОДБИЈА као неоснована жалба тужене и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Другог општинског суда у Београду, П.број 6919/03 од 09.03.2004. године у ставовима један и три изреке.

Образложење

Пресудом Другог општинског суда у Београду, П. број 6919/03 од 09.03.2004. године у ставу један изреке делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због губитка сина, односно брата исплати тужиоцу АА износ од 250.000,00 динара, а туженима ББ и ВВ износ од по 230.000,00 динара све са законском затезном каматом од 09.03.2004. године па до исплате. Ставом два изреке одбијен је као неоснован део тужбеног захтева преко досуђених, а до тражених износа и то тужиоца АА за износ од 150.000,00 динара, а тужилаца ББ и ВВ за по 70.000,00 динара. Ставом три изреке обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 167.500,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж. 7672/04 од 11.02.2005. године преиначена је пресуда Другог општинског суда у Београду у ставовима првом и трећем изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да им на име накнаде нематеријалне штете исплати и то тужили АА на име душевних болова због погибије сина износ од 250.000,00 динара, а тужиоцима ББ и ВВ на име душевних болова због губитка брата износе од по 230.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2004. године па до исплате. Одлучено је да свака страна сноси трошкове парничног поступка.

Против правоснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјаланог права са предлогом да ревизијски суд усвоји ревизију тужилаца, преиначи пресуду Окружног суда у Београду и потврди пресуду Другог општинског суда у Београду или да исту укине и предмет врати другостепеном или првостепеном суду на поновно суђење.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 491. став 4. ЗПП, ("Службени гласник Републике Србије број 125/04 од 22.11.2004. године, ступио на снагу 23.02.2005. године), Врховни суд Србије је нашао да је ревизија тужилаца основана.

Према чињеничном стању утврђеном у току првостепеног поступка син односно брат тужилаца, сада покојни ПП, био је у војној евиденцији Војног одсека ГГ који га је упутио на одслужење редовног војног рока из ДД у ЋЋ, из ЋЋ у ЕЕ, из ЕЕ у ЖЖ, а из ЖЖ је био прекомандован у ДД. Покојни ПП је погинуо дана __.1992. године у реону ДД као припадник Војне поште зз ДД која је припадала бившој ЈНА и која је иако је постојала одлука Председништва СФРЈ, од 19.05.1992. године о иступању наведене војне поште из организационог састава бивше ЈНА, на дан погибије __.1992. године изводила интензивна борбена дејства у својој зони одговорности и даље све до __.1992. године када је трансформисана у Јединицу Војске Републике Српске ВП ии 33.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је првостепени суд примењујући члан 218. Закона о служби у оружаним снагама који је био на снази током 1991. и 1992. године, којим је прописано да за штете настале у вези са вршењем војне службе одговара Федерација по општим прописима за накнаду штете, а ти прописани садржани у Закону о облигационим односима који је у члановима 173. и 174. предвидео одговорност за штету по основу претпостављене узрочности (одговорност за штету од опасне ствари и опасне и опасне делатности), налазећи да је учешће у ратним дејствима у којима је дошло до погибије ПП __.1992. године од стране непријатељских снага представља опасну делатност, одговара тужени као правни следбеник бивше СФРЈ, те је обавезао туженог да тужиоцима накнади нематеријалну штету одговарајућим износом од 250.000,00 динара, односно брата туженог да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка износ од 167.500,00 динара.

штету сагласно члану 200.300 чија надокнада представља правичну сатисфакцију за претрпљене душевне болове тужилаца због погибије сина, односно брата.

Погрешан је закључак другостепеног суда, због чега је погрешно примењено материјално право, што се основано у ревизији тужилаца истиче, да тужиоцима не припада накнада штете по основу објективне одговорности туженог у смислу члана 218.став 3. Закона о служби у оружаним снагама и члана 173. и 174. Закона о облигационим односима јер је ПП погинуо дана __.1992. године, односно после 19.05.1992. године у реону ДД на чијој територији оружане снаге Војске Југославије, односно оружане снаге туженог у време погибије нису деловале. Ово са разлога што је током првостепеног поступка на поуздан начин утврђено да је покојни ПП погинуо дана __.1992. године као припадник Војне поште зз ДД, која није била расформирана након доношења одлуке Председништва СФРЈ од 19.05.1992. године и није била повучена са територије БИХ, већ се тек 16.06.1992. године трансформисала у јединицу војске Републике Српске, Војна пошта ии 33, па је одговорност туженог за штету заснована на напред наведеним одредбама закона постојала и на дан погибије покојног ПП, јер је он у то време обављао војну службу као припадник бивше ЈНА у условима ратне опасности тј. у условима ризика највећег степена по здравље и живот, а у циљу заштите Устава у складу са обавезама прописаним Законом о служби у оружаним снагама.

Са изложеног, а на основу члана 395.став 1. ЗПП, усвојена је ревизија тужилаца и преиначена је другостепена пресуда Окружног суда у Београду тако што је жалба туженог на првостепену пресуду Другог општинског суда у Београду одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена у ставовима један и три изреке те је одлучено као у изреци.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дљ.